

ASSEMBLEA DE CATALUNYA A VENEÇUELA

CARACAS 7 DE NOVEMBRE DE 1972

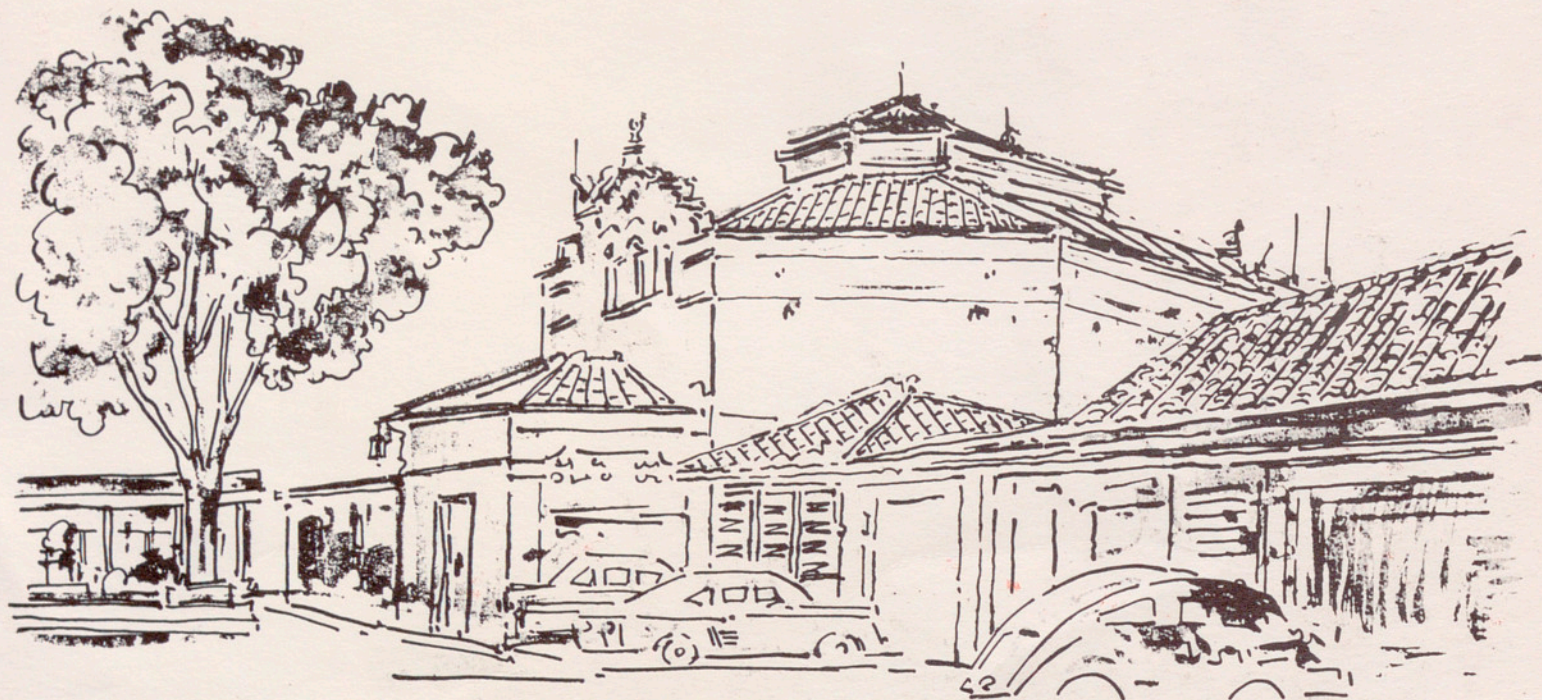

francesc
MACIÀ

CENTRE CATALA

CENTRE CATALA DE CARACAS —

Final 3ª Avinguda - Los Palos Grandes - Telf. 33-70-90

A l'Assemblea General Ordinària del mes de gener d'enguany del CENTRE CATALÀ de Caracas, hom aprovà **per unanimitat** l'adhesió de l'Entitat a l'Assemblea de Catalunya reunida a l'interior del nostre país.

Cal deixar constància que la proposta d'acord fou presentada per la Junta Directiva del CENTRE abans d'entrar a l'ordre del dia; com una manifestació de què tot allò que es refereix a la nostra nacionalitat catalana és per sobre de tota altra cosa.

Una vegada més la col·lectivitat catalana que integra el CENTRE CATALÀ de Caracas ha posat de manifest el seu esperit patriòtic per sobre de tot pensament de grup o tendència.

Paraules del nostre President:

"Lluitem per Catalunya, perquè per les altres coses hi ha molts homes que poden lluitar, però per Catalunya només hi podem lluitar els Catalans"

CATALANS: CATALUNYA!!!

MES DE TRES-CENTS DELEGATS I PERSONES REPRESENTATIVES DELS MES DIVERSOS SECTORS DE LA VIDA CATALANA S'HAN REUNIT LLARGAMENT, HAN INTERCANVIAT PUNTS DE VISTA, HAN APROVAT UN IMPORTANT COMUNICAT QUE DEFINEIX LES BASES DE LA POLITICA UNITARIA CONTRA LA DICTADURA, I HAN ANOMENAT UNA COMISSIO PERMANENT DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA.

El primer problema català, en l'ordre d'importància, és aquest: que Catalunya tingui plena consciència que és una nació; que els catalans se sentin catalans nacionals, que és l'única manera de sentir-se verament catalans.

Només els comarcalistes, els provincians i els regionalistes troben que l'esperit nacional de Catalunya i dels catalans pot impedir o destorbar les relacions, les col·laboracions i les unions amb els altres pobles, sobretot amb els altres pobles peninsulars. Allò que l'esperit nacional fa, és establir les relacions, les col·laboracions i les unions damunt una base d'igualtat i de dignitat. Aleshores, als pobles que han establert o acceptat aquests llaços de convivència, senten l'alegria de la llibertat, aquella sana i creadora alegria que no poden sentir els que duen ferros als peus i a les mans, o estigmes als llavis i al front. — A. Rovira i Virgili

POMPEU FABRA

En homenatge

Beviem a glops
aspres vins de burla
el meu poble i jo.
Escollàvem forts
arguments del sabre
el meu poble i jo.
Una tal lliçó
hem hagut d'entendre
el meu poble i jo.
La mateixa sort
ens uní per sempre:
el meu poble i jo.
Senyor, servidor?
som indestriables
el meu poble i jo.
Tenim la raó
contra bords i lladres
el meu poble i jo.
Salvàvem els mots
de la nostra llengua
el meu poble i jo.
A baixar graons
de dol apreníem
el meu poble i jo.
Davallats al pou
esguardem enlaire
el meu poble i jo.
Ens alcem tots dos
en encesa espera
el meu poble i jo.

Els noms i adreces dels destinataris
de la present publicació han sigut
obtinguts en les guies telefòniques
i professionals. Per tant, tota la
responsabilitat de la present tramesa
recau únicament a l'ASSEMBLEA DE
CATALUNYA A VENEÇUELA.
#####

CATALUNYA

ASSEMBLEA DE CATALUNYA DE NOVBRE DE 1971

La celebració d'una Assemblea per catalans, dintre de Catalunya, és un fet insòlit i d'un abast i de conseqüències incalculables per al futur immediat del poble català.

La transcendència d'aquesta reunió dels catalans, sota el nom suggerent d'Assemblea de Catalunya, prové de què representa el primer acte de sobirania popular que s'efectua a Catalunya després de tres llargues i tenebroses dècades de subjugament. A més del fet cabdal de la pròpia reunió, cal destacar immediatament els 4 "punts de coincidència" aprovats entre els reunits, els quals portaven la representació de la màxima pluralitat de les tendències polítiques existents, avui dia, a l'interior de Catalunya.

Els 4 punts de coincidència, mereixen ser glossats, donat el mèrit i significació de cada un d'ells.

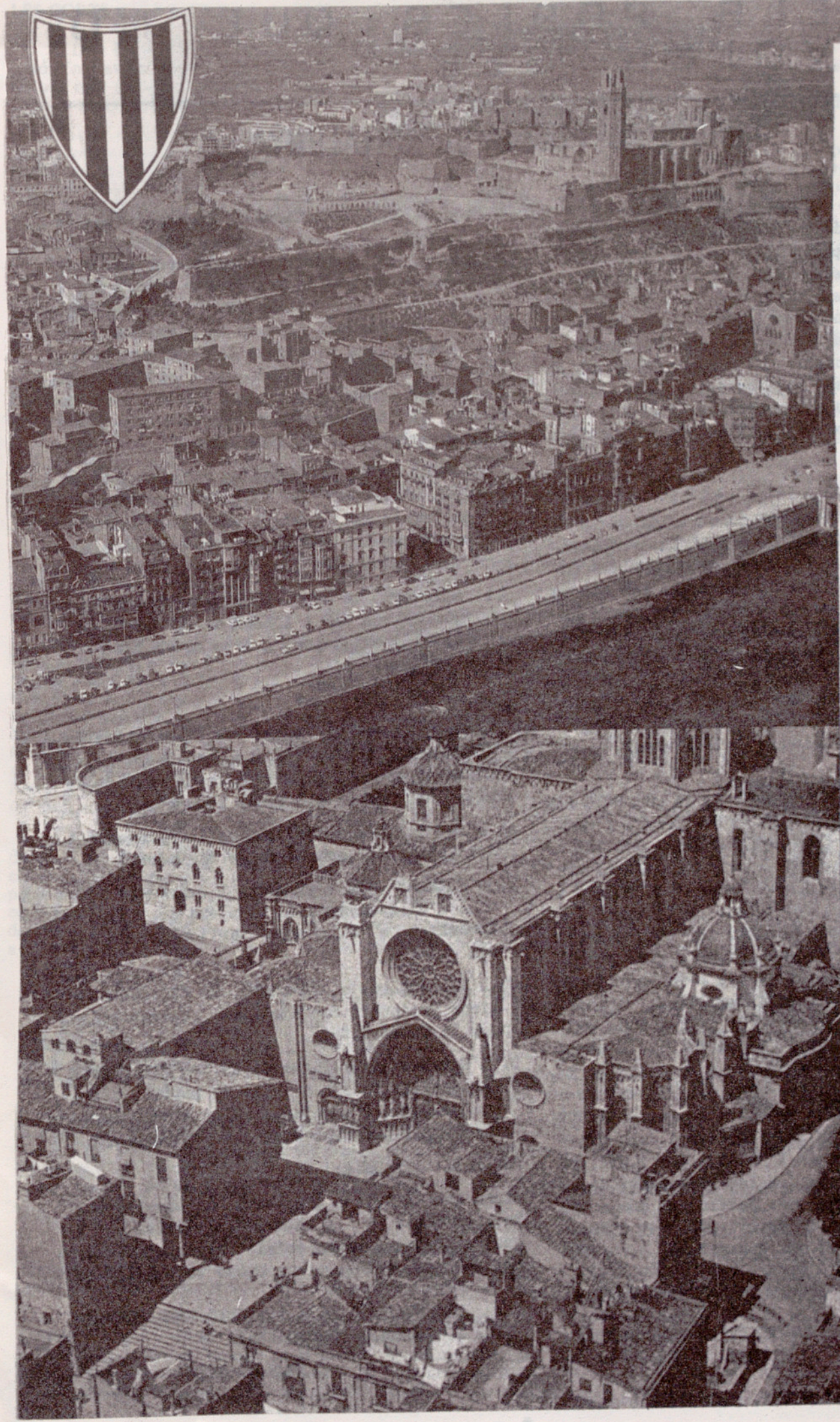
1. CONSECUCIO D'AMNISTIA GENERAL PER ALS PRESOS I EXILIATS POLITICS

L'aspiració expressada en aquest punt és un fet merament de justícia. De la justícia que neix del cor i que els pobles d'arreu del món senten i professen pels companys de lluita que es sacrifiquen i s'immolen pels altres.

2. EXERCICI DE LES LLIBERTATS DEMOCRATQUES

L'aspecte més important involucrat en les llibertats democràtiques és l'accés afectiu i real del poble al poder econòmic i polític. En altres paraules, és la forma de garantir la factibilitat de l'autodeterminació del poble. Els assembleistes van considerar important de recordar certes expressions de llibertats democràtiques, segurament per ser les que dol més que estiguin mancant a Catalunya; aquestes són: la llibertat de reunió, la d'expressió, la d'associació sindical i gremial, la de manifestació pública, i, en una paraula, la llibertat del poble d'expressar la seva pròpia voluntat.

**3. RESTABLIMENT PROVISIONAL
DE LES INSTITUCIONS I DELS
PRINCIPIS CONTINGUTS I
EXPRESSATS EN
L'ESTATUT DE 1932**

Aquest punt representa l'afirmació catalana de les llibertats democràtiques. Es la manifestació del poble català que vol i exigeix ésser governat per representants del seu propi poble. Sens dubte, és la protesta més violenta dels catalans vers els propòsits inicials del franquisme, en voler acabar amb el poble català. Dit en altres paraules, és la consagració del fracàs de la política franquista.

**4. COORDINACIO D'ACCIO DE
TOTS ELS POBLES
PENINSULARS EN LA LLUITA
DEMOCRATICA**

Els catalans de l'Assemblea de Catalunya, amb aquest punt de coincidència, fan demostració pal·lesa de llur preocupació i llur solidaritat amb la resta dels pobles peninsulars que sofreixen la mateixa servitud i vasallatge imposat pel règim dictatorial del franquisme. Amb aquest punt els catalans sostenen, una vegada més, que la lluita contra la dictadura és una sola. La necessitat de combatre per la justícia social és una sola. L'afront dels pobles per la humiliació dels dèspotes, és un sol. L'aspiració de llibertat i d'autodeterminació entre tots els pobles peninsulars és una sola.

Catalans de Veneçuela! Catalans d'Amèrica!, no importa de quina tendència política sigueu, no importa de quina disciplina social sigueu i no importa de quina filosofia religiosa sigueu, si sou amants i defensors dels drets de l'home i dels drets de les nacionalitats oprimides, siguin petites o grans, no podeu restar sords a la crida de solidaritat que els catalans, que es van reunir a Barcelona el 7 de novembre de 1971, sota el nom gloriós d'ASSEMBLEA DE CATALUNYA van fer a tots els connacionals per assolir la instauració a Catalunya i a la Península Ibèrica d'un règim de dignitat i justícia social. Catalans! Per Catalunya, per la Democràcia, per la dignitat entre els homes, siguem tots una sola voluntat.

**ASSEMBLEA DE CATALUNYA
A VENEÇUELA**

NOMÉS SÓN LLIURES ELS POBLES QUE HO VOLEN SER.

CRIDA AL POBLE DE CATALUNYA

1.

El dia 7 de novembre del 1971 es va celebrar la 1ª sessió de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA. Aquesta data representa una fita important i decisiva en l'esforç conjunt de les organitzacions polítiques i democràtiques i de tots els sectors de la població (obrers, gent del camp, estudiants, intel·lectuals, professionals i ciutadans en general) que volen acabar amb el règim de dictadura i reinstaurar les llibertats democràtiques fonamentals tal com s'expressen en el Comunicat final de l'esmentada ASSEMBLEA.

2.

La COMISSIÓ PERMANENT constituïda en la 1ª sessió de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA, responsabilitzada d'aplicar els acords presos i d'impulsar totes les iniciatives útils per a aconseguir la mobilització popular, després d'haver convocat unes jornades de lluita pel Dret a la Solidaritat centrades en el mes de maig del 1972, en la seva IIIª reunió plenària acordà de convocar una campanya de difusió, informació i discussió entorn de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya de l'any 1932.

3.

Per això, el SECRETARIAT de la COMISSIÓ PERMANENT, en virtut dels acords presos i complint el mandat que se li confia, CONVOCA i CRIDA a les organitzacions de masses, als obrers, als estudiants, als intel·lectuals i professionals, a tot el poble de Catalunya, a col·laborar en la difusió i en la discussió de l'Estatut que fou l'expressió democràtica del nostre poble regit per la seva institució de Govern Autònom: la Generalitat. Aquesta crida vol obrir un espai de diàleg i de confrontació a partir de l'Estatut que l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA va acceptar com a inici de convergència per a recuperar les llibertats democràtiques reivindicant "el restabliment provisional de les institucions i dels principis configurats en l'Estatut del 1.932, com a expressió concreta de les llibertats democràtiques fonamentals de Catalunya i com a via per arribar al ple exercici del dret d'autodeterminació" (n. 3 del Comunicat).

4.

Aquest SECRETARIAT considera i insisteix en que la seva crida a aquesta forma de lluita no suposa ni predetermina solucions polítiques concretes que hauran de ser proposades i refrendades al seu moment per la voluntat del Poble. La campanya entorn de l'Estatut i de les Institucions Nacionals de Catalunya s'inscriu en un MOVIMENT més ampli que, en cada una de les seves campanyes i noves formes de lluita té com objectius constants els punts de convergència de l'ASSEMBLEA:

a. refús de la il·legalitat feixista que en 1939 abolí per la força de les armes la sobirania del Poble i que ara intenta emmordassar-lo amb la maniobra continuïsta representada per Juan Carlos;

b. afirmació de les llibertats fonamentals proclamades per l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA, fent-les extensives a tots els pobles peninsulars.

5.

Dins l'esmentada línia reivindicativa de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA, aquest Secretariat convoca al poble català a obrir un període de lluita centrada en els punts següents:

A. L'Estatut com a denúncia de la il·legalitat feixista i del seu règim de dictadura.

B. L'Estatut com a garantia i expressió inicial d'alliberament de tots els qui viuen i treballen a Catalunya, particularment del món obrer.

C. L'Estatut com a afirmació de les Institucions Nacionals de Catalunya representades per la Generalitat.

D. L'Estatut com a afirmació de les llibertats fonamentals i com a punt de partida per a la recuperació efectiva dels drets nacionals amb l'exercici de l'autodeterminació.

POBLE DE CATALUNYA:

participem a totes les accions que s'aniran proposant i exercim els nostres drets i la nostra iniciativa per a que el nostre poble deixi d'ignorar el seu passat i comenci ja ara a crear el seu futur.

SECRETARIAT DE LA COMISSIÓ PERMANENT DE
L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA

Juny de 1972

6

*
* SECRETARIAT DE LA COMISSIÓ PERMANENT DE
* L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA A VENEÇUELA.
* Apartat de Correus N.º. 3685.-
* CARACAS - 101-
*

*
*
*
*
*
*
*

La Generalitat de Catalunya

al llarg de la Història

El Dret Públic d'un poble p
lució. En ambdós casos, factors
els uns com els altres responen
fluència en el legislador.

Deixant a part etapes anter
figures amb autoritat política en
jurídiques aplicables a llur poble
i la seva muller Almodis, amb
1053, promulgaren la compilac
1068 i 1070. Aquest cos legal

d'altres de caràcter consuetudinari. El nom donat a aquest cos legal
diu molt, car estableix que es tracta de disposicions en ús. Copiem els
mots de presentació: "Aquests son los Usatges de las Costumas de
Cort, quel Senyor en Ramon Berenguer vell Compte de Barcelona e
Adalmus sa muller constituïren tots temps tenir en lur terra, per acort,
e per ajustament dels Magnats de lur terra."

S'ha d'acceptar que els Usatges constituïren un cos legal amb
clares característiques d'una Constitució; car instituïren per les terres
catalanes un estat de dret; pels Usatges, els usos es convertiren en llei
i s'establiren normes de caràcter núblic.

Es interessant fe
LA RESTAURACIÓ DE LA GENERALITAT
mació d'aquest cos legal. Podríem dir que si el comte sobirà repre
sentava els homes de les terres catalanes que ell regia, la seva muller
representava les done
tada de "molt savia M

En la preparació
homs. Aquest Consel
ments, i per tant hon
ment, si que en cons
ressitat d'oïr altres v

Sota la presidèn
República Catalana.
delegats del Govern
Govern de la Repúb
República Catalana
Govern de la Gener
la missió principal d
de Catalunya: l'anor
l'aprovà unànimamer
un Estat autònom dir

Les Corts Const
discussió de l'Estatut
ció de la República.
poble de Catalunya
ceptà com un compr
dels diputats de Cata
a obtenir plena satisf

Durant els any
Generals de l'Estat

Francesc Maci
armats per tal de
cassà; però tingué
de Catalunya s'inte

Hom redactà a
L'article 204 preveia que la República Catalana podria confederar-se
"amb altres Estats lliures i republicans ibèrics, per a fins internacionals
de defensa i de mútuo cooperació"

LA DICTADURA DE 1923-1931
En totes les te
clandestina prengué empenta.

En 1930 tingué lloc el pacte de Sant Sebastià (País Basc) &
sonalitats catalanes es reuniren amb personalitats polítiques &
terres peninsulars. Acordaren, referent al problema català, el s &

"Primer: Els reunits a Sant Sebastià reconeixen unànima &
realitat viva del problema de Catalunya i convenen, per tant, &
triomf de la revolució suposa, en si mateix, el reconeixemen &
personalitat de Catalunya i el compromís, per part del govern &
cionari, de donar solució jurídica al problema català.

rgir d'una evolució o d'una revo
as i externs intervenen; car tant
ilitats i, per tant, exerceixen in-

partint del moment en el qual
rres catalanes establiren normes
reiem com Ramon Berenguer I^r
al es casà en segones nocces en
al dels Usatges entre els anys

1070. Aquest cos legal conte disposicions de Dret Públic i
s de caràcter consuetudinari. El nom donat a aquest cos legal
olt, car estableix que es tracta de disposicions en ús. Copiem els
de presentació: "Aquests son los Usatges de las Costumas de
quel Senyor en Ramon Berenguer vell Compte de Barcelona e
us sa muller constituïren tots temps tenir en lur terra, per acort,
ajustament dels Magnats de lur terra."

ha d'acceptar que els Usatges constituïren un cos legal amb
característiques d'una Constitució; car instituïren per les terres
nes un estat de dret; pels Usatges, els usos es convertiren en llei
publiren normes de caràcter núblic.

LA GENERALITAT DE CATALUNYA

d'aquest cos legal. Podríem dir que si el comte sobirà repre
sentava els homes de les terres catalanes que ell regia, la seva muller
representava les done
tada de "molt savia M

El dia 7 de novembre de 1971, es reuní en un lloc de Barcelona
l'Assemblea de Catalunya. Aquesta Assemblea, entre altres punts im
portants, aprovà el següent:

"III.—El restabliment provisional de les institucions
i dels principis configurats en l'Estatut de 1932, com
a expressió concreta d'aquestes llibertats a Catalunya
i com a via per arribar al ple exercici del dret d'auto
determinació."

I el Secretariat de la Comissió Permanent de l'Assemblea de
Catalunya, en la seva circular clandestina del mes de juny de 1972,
fa una crida al poble català per tal d'obrir un període de lluita cen
trada en els punts següents:

"A.—L'Estatut com a denúncia de la il·legalitat fei
xista i del seu règim de dictadura.

B.—L'Estatut com a garantia i expressió inicial d'alli
berament de tots els qui viuen i treballen a Catalunya,
particularment del món obrer.

C.—L'Estatut com a afirmació de les Institucions
Nacionals de Catalunya representades per la Genera
litat.

D.—L'Estatut com a afirmació de les llibertats fon
amentals i com a punt de partida per a la recuperació
efectiva dels drets nacionals amb l'exercici de l'auto
determinació.

Que el nostre poble deixi d'ignorar el seu passat i
comenci ja ara a crear el seu futur."

en entrat a Catalunya
uitar contra França, feien malvestats. Ordenava aquest rei en
Sa ha de acomodar toda la gent en cases y camps aunque no

CATALANS DE VENEÇUELA !!!

Escolteu les audicions radials per
CRONO RADAR HORA CATALANA TERRA NOSTRA
i PROGRAMA DE CULTURA CATALANA, cada
diumenge de 10 a 1 p.m. les que informaran
de totes les coses referent a l'ASSEMBLEA
DE CATALUNYA A VENEÇUELA.

ALS CATALANS DE L'EXILI

La celebració de la I^a Sessió de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA ha representat per a tots els catalans el fruit de tota una sèrie d'esforços i de lluites per a encentrar un nou camí de convergències que ens menin a la recuperació de la nostra identitat nacional dins el marc de les llibertats democràtiques. El Comunicat de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA celebrada el 7 de novembre de 1971 és la primera expressió d'aquesta convergència en les nostres reivindicacions fonamentals.

Aquest Secretariat, considerant que el primer punt programàtic dels acords presos en aquella data memorable es la "consecució de l'amnistia general pels presos i exiliats polítics..." (n. 1 del Comunicat de l'Assemblea), ha acordat d'adreçar dos documents a uns i altres com a mostra de solidaritat i com a garantia de la seva preocupació per a assolir l'amnistia i el retorn de tots aquells que segueixen essent les primeres víctimes de la implantació de la dictadura franquista.

Coneixedors de l'ampli ressó que la I^a Sessió de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA ha despertat en els catalans de l'exili, volem dir-vos, a vosaltres catalans exiliats que heu suscrit la convergència fonamental que, a l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA, hi teniu reservat un lloc preminent que considerem com un gran buit físic però també com un gran pes moral en tant que representeu aquella aspiració a la llibertat que compartim i per la que lluitem. Forçats a viure i treballar fora de Catalunya, representeu la fidelitat als principis democràtics que us donen un lloc molt destacat entre els catalans que VIUEN I TREBALLEN PER CATALUNYA.

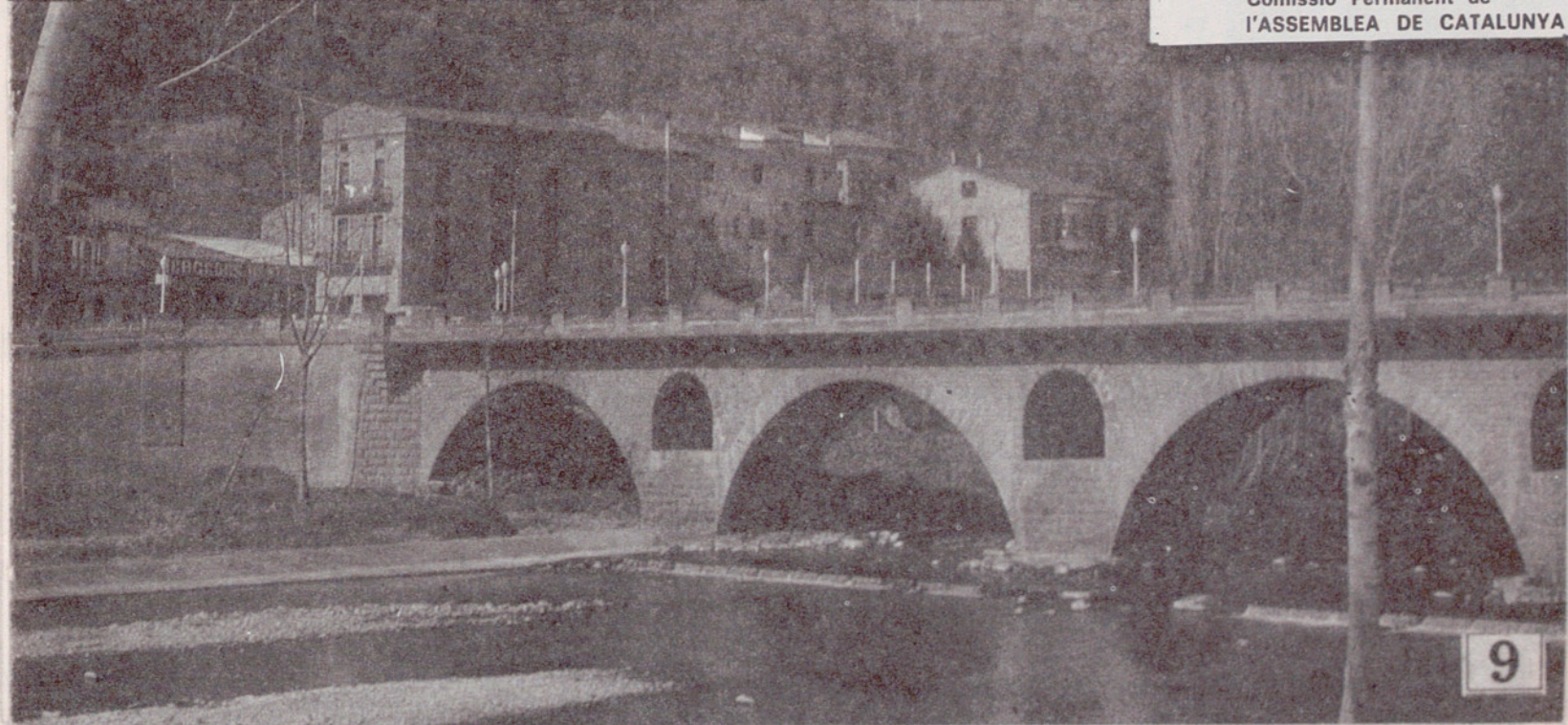
Per això us demanem:

- 1 Que no cesseu en la vostra tasca ja iniciada a favor de la convergència fonamental de tots els catalans tal com heu expressat en els diversos documents apareguts a l'exili i que ens proposem de difondre entre nosaltres.
- 2 Que feu arribar tan enllà com sigui possible el Comunicat de l'Assemblea del 7 de novembre i els butlletins de la Comissió Permanent, i que ens tingueu informats de les vostres tasques i dels vostres punts de vista sobre el moviment popular que l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA vol promoure.
- 3 Que col·laboreu i exerciu la vostra iniciativa pròpia en la campanya sobre l'Estatut del 1932 que l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA ha emprès i en la que hi teniu una funció molt particular. Us adreçem la CRIDA AL POBLE DE CATALUNYA, ressò dels acords presos en la III Permanent celebrada fa poques setmanes, assegurant-vos que us tindrem informats del desenvolupament de la campanya i de les lluites que duren a terme aviat.

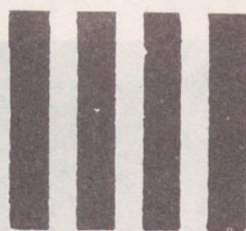
Aprofitem aquesta avinentesa per a comunicar-vos que a partir del 15 de juliol, els dimarts, dijous i dissabtes podreu escoltar l'emissió radiofònica LA VEU DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA que us parlarà de 13,30 a 13,45 emetent en ones de 19,3; 29,5; 24,5 i 29,5 mètres i que esperem que sigui un nou vincle entre tots els que viuen i treballen per una Catalunya lliure i democràtica. Pròximament us farem saber on podeu adreçar la vostra correspondència relativa a aquestes emissions.

PER CATALUNYA
I PER LES
LLIBERTATS DEMOCRÀTIQUES !

Secretariat de la
Comissió Permanent de
l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA

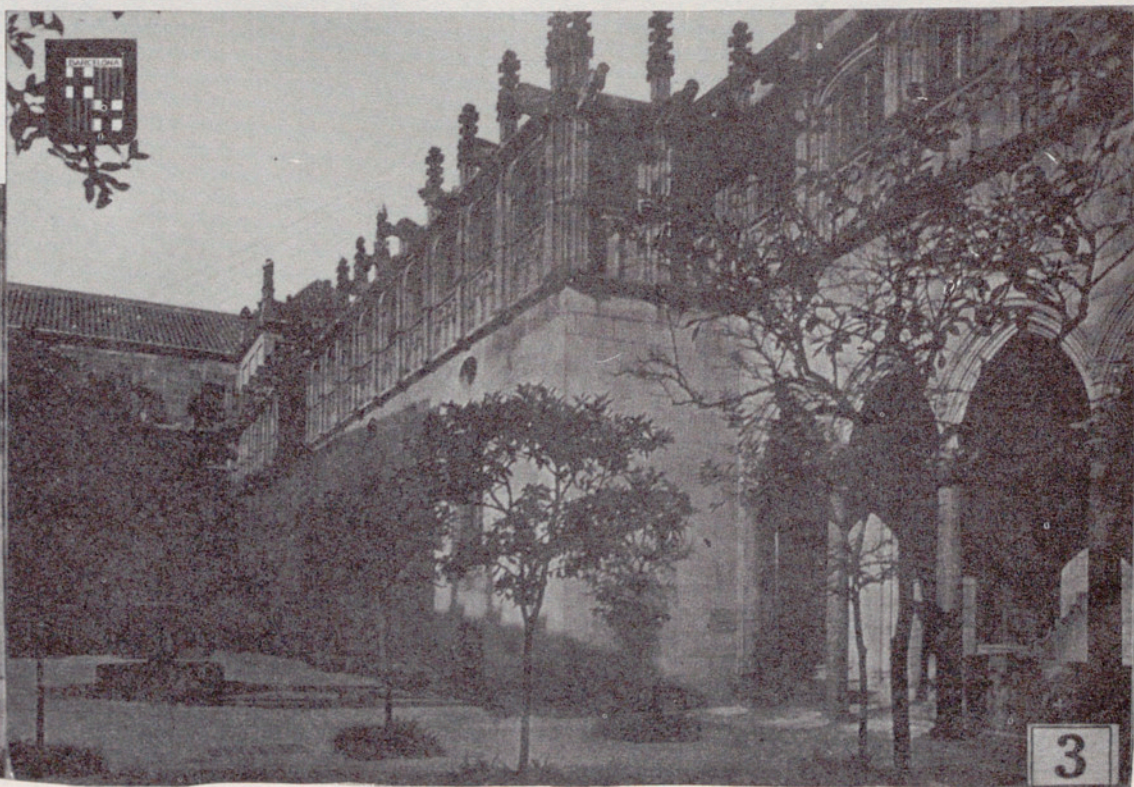
CATALANS:

El dia 15 d'octubre del 1940, Lluís Companys i Jover, President de la Generalitat de Catalunya, moria afusellat als fossats de Montjuïc. El feixisme espanyol victoriós creia en aquells moments haver mort l'ànima de Catalunya i, com a darrera prova d'odi al nostre poble, executava a la mateixa Barcelona l'home que era la representació de les llibertats perdudes.

Recordem que el President Companys, exiliat a França, va ésser lliurat al govern espanyol pels ocupants nazis alemanys, violant els més elementals principis del dret internacional i les pràctiques usuals entre nacions civilitzades sobre el dret d'asil. Recordem, també, com el President elegit pel poble fou sotmès a procés per un tribunal militar que, com a únic títol de legitimitat, invocava la força.

Per damunt de la tenebrosa conxorxa del franquisme i de l'hitle-risme i de la ignomínia del procés, emergeix la figura valenta, serena i digne del President que no volgué reconèixer mai la legalitat del consell de guerra que el condemnà i que, descalç per poder trepitjar la seva terra per darrera vegada, morí al crit de Visca Catalunya!

UNA IGNOMINIA

Es la que ve perpetrant des de fa més de trenta-tres anys l'Estat franquista en perjudici dels mutilats i invàlids de guerra de l'Exèrcit de la República Espanyola, en negar-los els drets que tota nació civilitzada reconeix als seus mutilats i invàlids de guerra, sense establir discriminació de cap mena entre vencedors y vençuts.

Com en totes les guerrés, la que lliurà el poble espanyol de 1936 a 1939 en defensa de la legalitat republicana, produí un nombre incalculable de combatents ferits, molts dels quals resultaren mutilats i invàlids, en major o menor grau.

Adquirida aquella poc envejable encara que molt honorable condició, ultra el xoc i sofrència moral ocasionat per ella, aqueixos compatricis es trobaren parcialment o totalment disminuïts en llur capacitat per a enfrontar-se a les exigències del treball i de la subsistència.

Com era d'esperar, el Govern de la República prengué mesures immediates per tal de remeiar les necessitats més urgents de les desenes de milers de combatents republicans que no vacil·laren a ofrenar llur sang, membres i òrgans de llurs físics, per la sagrada causa de la llibertat i de la independència d'Espanya. Així, es disposà dotar-los de pensions, proporcionals al grau de mutilació o d'invalidesa en cada cas; es suministrà assistència mèdica, ortopèdica i farmacèutica, als necessitats d'ella; es reservaren un cert nombre d'empleus de l'Estat i dels Municipis als mutilats i invàlids de guerra; etc. Lamentablement, aquella patriòtica tasca no va poder ser completada i restà en el no res en resoldre's adversament la sagnant contesa en la qual es va veure obligada a participar la República Espanyola, en defensa de la Llei i de la integritat del seu territori.

Silenciades les armes de la llibertat, els vencedors (de què?) no idearen cosa millor que punir els mutilats i invàlids de guerra de la República, despullant-los inhumanament de tot dret, condemnant-los, amb aquest fet, a la més amarga desesperació.

I així segueixen, a l'interior i a l'exili, absolutament abandonats a llur sort, llevat d'algunes molt apreciables però aterradorament insuficients mostres de solidaritat rebudes de diversos amics, els supervivents més desafortunats de la nostra tragèdia nacional, després de transcorregudes més de tres dècades, en espera que se'ls faci justícia, però de tota urgència, ja que de prolongar-se un temps més aqueixa abominable situació, considerant que l'edat assolida pels més joves dels participants a la guerra civil oscil·la entre els cinquanta-quatre i seixanta anys, arribarà el moment en què resols àmpliament i definitivament a la tomba la totalitat de llurs problemes, aquell mateix règim que'ls desposseí, si subsisteix, podrà fregar-se alegrement les mans en veure's deslliurat d'aqueix maldecap.

Hem senyalat quelcom que ens ha preocupat i ens preocupa des que assistírem a l'ensulsiada del més generós dels règims dels que tenim memòria: el de la República Espanyola; allà i ací, hem tingut oportunitat de conèixer junt a aqueixos soferts compatricis, i són incomputables les lliçons de discreció i de dignitat d'ells rebudes; i per això, viurem avergonyits de la nostra condició d'espanyols, mentre subsisteixi aquesta ignomínia que ofega en el llot els actuals detentors del poder en la nostra malaurada Espanya.

LUIS R. CASTRO

Traduït i reprodut d'IBERIA, Nova York, N° 8-9, del 15-9-72.

Himne Nacional de Catalunya

*Catalunya triomfant
tornarà a ser rica i plena
endarrera aquesta gent
tan ufana y tant superba.*

*Bon cop de falç
Bon cop de falç
segadors de la terra
Bon cop de falç*

*Ara es hora segadors
Ara es hora d'estar alerta
per quan vingui un altre juny
esmolem ben bé les eines.*

POBLE

*Que tremoli l'enemic
en veient la nostra ensenya
com fem caure espigues d'or
quan convé seguem cadenes.*

POBLE

Els Segadors